

► από τη Ρώμη, τι ώρα αρχίζει ο αγώνας, πλήρωση, τον εύκαρσισμα και σε μία ώρα έφευγα για τη Ρώμη. Η Νάπολι είναι ωραία πόλη και ήθελα να καθήσω λίγο ακόμη αλλά η ώρα ήταν 1.30 και σκέφτηκα πως ήταν καλύτερα να ταξιδέψω με το φως της ημέρας.

ΝΑΠΟΛΙ - ΡΩΜΗ χιλ. 240
 αναχώρηση 14.00
 άφιξη 16.00
 μ.ω.τ. χιλ. 120

Το κομμάτι αυτό είναι δλο ατακτικηδρρομας. Ο καιρός ήταν τελείως στεγνός. Πλάγιοι άνεμοι μ' ανάγκασαν να έχω την προσοχή μου τεταμένη συνεχώς, αλλά ο δρόμος είναι άτελειωτες εσθιές. Εάν είναι σε θέση κανείς ν' άδιαφορή για την αντίσταση του άνεμου για πολύ ώρα, μπορεί να ταξιδέση με όλα τα χιλιόμετρα που μπορεί να δάση ή μηχανή. (Έδώ σκεφτόμουν συνεχώς κλιπ-δης και φέριγγκ).

Η μηχανή μου πλησίαζε τα 3.000 χιλ. και μπορούσα τώρα πλέον να την ανεβάσω άρρα στα 5000 σ. ά.λ. πράγμα που σήμαινε, με την λέμμη, 140 χιλ., ταχύτητα που μπορούσα να κρατήσω για πολύ ώρα χωρίς να κουραστή. Αυτ άρες καθαρή άδηγηση μ' έφεραν στη Ρώμη. Στην πόλη μίσηκα από ένα περιφερειακό δρόμο. Πολλές πύλεις στο έξωτερικό έχουν παράμοιους δρόμους που σε φέρνουν άπ' τα Πατήσια, άς υποθέσουμε, στο Παγκράτι οποιαδήποτε ώρα της ήμερας σε χρόνο μηδέν. Ήταν περίπου 4.30 όταν κτυπούσα την πόρτα ενός φίλου που σπουδάζει τέσσερα χρόνια τώρα στη Ρώμη. Ο θυρωρός του κτηρίου μου είπε ότι αυτή την ώρα ο φίλος δεν βρίσκεται ποτέ στο σπίτι του. Μετά από άρρατη περιπλάνηση και χιλιάδες συνεννοήσεις με

διάφορους τρελλούς Ίταλούς φοιτητές, τον ξετριώνωσα σ' ένα καφέ με τη φιλενάδα του. Τέτασε μόλις με είχε αναπάντεκα μπρος του ντυμένο πλανητιάνθρωπο. Κάθησα και πήρα ένα καφέ μαζί τους. Άφήσαμε τη φιλενάδα του και θαλήκαμε να θρούμε δωμάτιο. Τα ξενοδοχεία στη Ρώμη και γενικά στην Ίταλία είναι πανάκριβα. Κατέληξα σε μία πανσιόν για 200 άρκ. την ήμερα με πρωινό. Το ίδιο δωμάδι ο φίλος μετά το φαγητό με πήγε σ' ένα καφέ στην Πιάτσα ντέλ Πόπολο όπου σικανίζον νεαροί με μοτοσυκλέτες. Όταν φτάσαμε ήταν ακόμη νωρίς και ήταν λίγες παρκαρισμένες άπ' έξω, σε λίγο όμως άρρασαν να έρριανται συνεχώς νέες παρές και το θέαμα ήταν άσύλληπτο. Δεκάδες τρελλές Ίταλάρες με τις κοπελλίες τους, παλτό άργανωμένοι, και έξαιρετικά Μπέλοι!! Οι Ίταλοί κατά κανόνα άδηγούν με κλιπ - δης, βλάνεις στο δρόμο πιταρκαδες με τα

βιβλία του σχολείου στην πλάτη να άδηγούν τα 50άρια τους με κλιπ-δης και να πηγαίνουν άν σφαίρες!!

Οι μοτοσυκλέτες που έφρανίστηκαν ήταν άδες «Σούπερ Μπάκς» 750 σε σέ. Άπό την Ιαπωνική άγορά σκεδόν μόνον «Χόντα» και μία ή το πολύ δύο «Καβασινα», άρκετες έγγλέζικες, κυρίως «Νόρτον» και οι ύπόλοιπες Ιταλικές «Λαβέρντα - Νιουκάτι - Μπενέλλι - Γκούσι Σπόρ». Τα είχα σκεδόν καμένα. Ο φίλος μου σικνηθμένος στο θέαμα άισκέδαζε με την έπιληρή μου. Καθήσαμε και καζέσαμε τα διάφορα που συνέβαιναν και τελικά φώναξε. Το πρωί ήταν η «Βαλεσσόνγκα» που άρριζε στις 9 και τελείωσε στις 5 το άπόγευμα κι ήθελα να είμαι ξεκούρατος. Έφρασα στον «Ασπέντρο» στις 8 το πρωί. Οι μοτοσυκλέτες ήταν άμέτρητες στο κωρο του πόργανγκ. Έβγαλα εισιτήριο (125 άρκ.) και μπηκα. Μέσα στο κωρο του σικουί λειτουργούσαν διάφορες μπουτικ με άρεσούς, κάζεφα σιολές πέτσινες, πλαστικές, κρόνη, γάντια, γυαλιά, πλαστικά ρεζερβουάρ, σέλλες, φέριγγκ, κλιπ-δης κλιπ.

Το πρόγραμμα της ήμερας ήταν πλοσσο. Άρριζε με μία ώρα άγωνα 250 σε σε τριώνισπρ στη συνέχεια, το κυρίως θέαμα, τα περίφημα 500 χιλ. της Ρώμης, άγώνας πρωταθλήματος για μοτ άπό 500 σε σε και πάνω. Ο άγών ήταν άισκείας περίπου 4 άρών, δύο άδηγοί για κάθε μοτοσυκλέτα με δικαίωμα άλλαγήσ ανά ώρα. Και τέλος σάιντ-καρ!! Οι σικμειοκός άρκετές... Στο μεγάλο κωσκά 128, άκόνηση πήραν περίπου 90!

Την άλλη μέρα το πρωί περίμενα έξω άπ' το γραφείο του άιευθυντού της Μπενέλλι, άρ Πονζέλε παίζοντας άμικανα με το κρόνος μου, καζέοντας μία Μπενέλλι του πρώτου Παγκοσίου Πολέμου στημένη στον προάλαρο και την προτοιμή του Τσουβίνο Μπενέλλι με κρόνος μοτοσυκλετιστού, όταν η φωνή της γραμματέας με ζόνησε.

Πέρασα στο γραφείο του άνθρώπου ο άποιος με περίμενε (είχε πάρει γράμμα άπ' την άντιπροσωπεία των Άθηνών). Με άποδέκτηκε καθαρά Ιταλικά, νόμισα για μία σικγηή όταν μου έσφιγγε το χέρι έγκάρδια, ότι θα με φιλούσε, κάλεσε στο γραφείο του ένα μηχανικό και του έδωσε έντολή να πάρη τη μηχανή μου και να της

και νομίζω ότι δεν χρειάζεται να γράψω τί άισθανόμαι.

Άπό την ήμερα που έφρασα στη Ρώμη ο ήλιος ήταν συνεχώς ψηλά και ο ουρανός καθαρός: άν και πολύ ήθελα να μείνω ακόμη έδώ, πρέπει να φύγω το συντομότερο πριν ο καιρός καλάση.

ΡΩΜΗ - ΜΠΟΛΟΝΙΑ - ΠΕΖΑΡΟ χιλ. 450
 αναχώρηση 9.00
 άφιξη 13.00
 μ.ω.τ. χιλ. 112,5

Άφρα τη Ρώμη με θαυμάσια καιρό κι έφρασα μέχρι τη στροφή προς το Πεζάρο κοντά στη Μιολόνια χωρίς να σταματήσω καθόλου. Με τα χιλιόμετρα που έχω κάνει εκτός αυτοκινητοδρόμου ή μηχανή μου έχει περάσει τις 4.000 χιλ. και τώρα πλέον, άκι για μεγάλα άιστήματα, μισού να τη σφίγγω. Τώρα καταλαβαίνω καθαρά τη διαφορά άπ' τις Γιαπωνέζικες μοτοσυκλέτες. Λίγο έβω άπ' τη Ρώμη άρρασα να τραβώ τις ταχύτητες μέχρι τις 6.500 στροφές και συνέχεια αυτό το πακνίδι με διαλεήματα για 3 περίπου άρες. Όταν σταμάτησα στη Μιολόνια για φαγητό δεν είχε ζεσταθή ή έπιρρασιτή καθόλου το μοτέρ της Μπενέλλι, και σικνεζόντας το ταξίδι μου προς το Πεζάρο το μοτέρ άκουγόταν άλο ύγεια, έτοιμο πάντα να άνακοόση στις έπιθυμίες μου (και μου άηπουραούσε έπιθυμίες). Έκανα άικονομία δυνάμειαν της μηχανής γιατί το ταξίδι μου δεν τελείωσε. Δεν ήταν ούτε στη μέση. Στο Πεζάρο βρήκα το πρώτο ξενοδοχείο στην Ίταλία που θεωρήσα φτηνό γι' αυτό που ήταν.

Την άλλη μέρα το πρωί περίμενα έξω άπ' το γραφείο του άιευθυντού της Μπενέλλι, άρ Πονζέλε παίζοντας άμικανα με το κρόνος μου, καζέοντας μία Μπενέλλι του πρώτου Παγκοσίου Πολέμου στημένη στον προάλαρο και την προτοιμή του Τσουβίνο Μπενέλλι με κρόνος μοτοσυκλετιστού, όταν η φωνή της γραμματέας με ζόνησε.

Πέρασα στο γραφείο του άνθρώπου ο άποιος με περίμενε (είχε πάρει γράμμα άπ' την άντιπροσωπεία των Άθηνών). Με άποδέκτηκε καθαρά Ιταλικά, νόμισα για μία σικγηή όταν μου έσφιγγε το χέρι έγκάρδια, ότι θα με φιλούσε, κάλεσε στο γραφείο του ένα μηχανικό και του έδωσε έντολή να πάρη τη μηχανή μου και να της

κάνη σέρβης και άφου είπαμε διάφορα μ' έκανε ένα γύρο στο έργοστάσιο και έαναγορήσαμε στο γραφείο του. Ζήτησε να μόθη τις έντυπώσεις μου και με τη σειρά μου παραπονέθηκα γιατί δεν με πήγε στο άγωνιστικό τμήμα να ριζωσάη ματά στα 4κάλινδρα 350 & 500 που τελευταία κέρδιον τον Άγκοστίνι με την Άγκοστα πρώτον και γιατί δεν είχε κάνει καθόλου καυθέντα για την καινούργια 750 ΣΕ.Ι. (έξακάλινδρη). Για το πρώτο κούνησε το κεφάλι του άνηκικά, ήταν άρχή της έταιρίας άπαγορεύεται, λυπήθηκε κ.τ.λ. Για το δεύτερο έβγαλε από ένα σουρτίρι μία πρόσκληση για την έπίσημη παρουσίαση της 750 ΣΕ.Ι. στη Μονιένα στο ξενοδοχείο Κανάλ Γκράντε στις 27/10 όπου ήταν προσκεκλημένοι δημοσιογράφοι άπ' τα μεγαλύτερα περιοδικά του κόσμου, άντιπρόσωποι άδηγοί άγώνων.

Μάκρι τις 27 του μηνός ήμεναν 3 ήμερες και άποφάσισα να ξεκουραστή. Την έπιόμενη έκανα μία έπίσκεψη στον Ζανζάνι που φάινει τα γνωστά μας άπ' τα Τατόι 250άρια.

27/10 Στις 6.30 το πρωί περίμενα καθισμένος στην άθουσα ύποδοχής του ξενοδοχείου μου τον άρ Πονζέλε, άπως είχαμε συμφωνήσει, για να πάρη στη Μονιένα, στην παρουσίαση της 750 ΣΕ.Ι. Σε μία μεγάλη άθουσα του ξενοδοχείου Κανάλ Γκράντε ήταν σικκετραμμένος άλος ο δημοσιογραφικός και ύπόλοιπος κόσμος της μοτοσυκλέτας που άνδραρα πρηνουμένως και ψηλά σ' ένα βάθρο σκεπασμένη, ή 750 Σέ, ή πρώτη έξακάλινδρη μοτοσυκλέτα παραγωγής. Στις 9.30 άκριβώς ο πρόεδρος και κατά μεγάλο ποσοστό ίδικατήτης της Μπενέλλι, άρ Ντε Τορράζο, άρρασε το λόγο του ως έξης:

— Αυτή είναι ή άπάντησή μας στους Γιαπωνέζους. Η 750 είναι άνηγηρή της έξακάλινδρης Χόντα 250 του Μικέ Καίηλγουόνι και άν την άνιγηρήσαμε καλά θα πρέπει να είναι μία καλή μοτοσυκλέτα. Συνέκισε τον λόνο του για λίγα λεπτά ακόμη και έγιναν τα άποκαλυπτήρια. Προβαλείς ήταν σικμεινένοι έπάνω της από κάθε πλευρά και οι ρεπόρτερ φωτογράφιζαν συνεχώς για μισή ώρα περίπου. Κάποιος ζήτησε να

βάλουν το μοτέρ μπρος και ο πρόεδρος χαμογελώντας πάτησε το μαγκκό κουμπι κι ένας τρομερός ήχος γέμοσε την άθουσα που στο κρεσέντο του δεν περιγράφεται. Μετά από όλα αυτά οι άνθρωποι της Μπενέλλι μός πέρασαν σε μία άλλη άθουσα για φαγητό. Τρώγοντας άντιλλάξαμε άπόψεις - έντυπώσεις άπ' την μηχανή, έγιναν διάφορες πρόσδοσις και έκάς σε καθαρά Ιταλικά σιλά και τελικά άφήσαμε το ξενοδοχείο παίρνοντας μαζί μας δύο ένα μικρό όμοιομα της 500 ρέισινγκ.

ΠΕΖΑΡΟ - ΜΠΟΛΟΝΙΑ - ΦΛΟΡΕΝΤΙΑ χιλ. 250
 αναχώρηση 10.00
 άφιξη 13.00
 μ.ω.τ. χιλ. 70,1

Μερικά κλιμ. μετά το Πεζάρο συνάντησα βραχή και άμικλη. Η άρατότητα ήταν σκεδόν μηδέν, σε λίγο μάλιστα άναγκάστηκα να βγάλω την ζελατίνα άπ' το κρόνος μου γιατί ή άμικλη στικτόταν άπ' το μέσο μέρος και δεν έβλεπο τίποτα. Άναγκοζόμουν να πηγαίνω σιγά και τα μάτια μου έτισούσαν, ήμουν παγωμένος και δεν περνούσα καθόλου καλά, όταν, ξαφνικά, και παράδοξα λίγο μετά την Μιολόνια τα πράγματα άρρασαν να καλύτερεύουν. Λέω παράδοξα γιατί, το κομμάτι του δρόμου άπ' το σημείο αυτό προς τη Φλασρεντία, είναι άρεινό, οι Ίταλοί έχουν κατασκευάσει την Άσσοσάντα μέσα στα βουνά με άτέλειωτα τούνελ και τράστεις νόφυρες και θήταν φυσικό σε μεγάλο ύψόμετρο ο καιρός να χειροτερεύη.

Άντιθέτως, οι συνθήκες βελτιώονταν συνεχώς και κατέληξα να ταξιδέσω με ήλιο! Το κρύο σικνεζόταν δυνατό, αλλά τώρα πλέον το κέρι μου είχε φοιόσει και διασκέδαζα τη διαδρομή με τις άνακτες στροφές και τις θαυμάσιες έναλλαγές των χρωμάτων. Οδηγούσα τη Μπενέλλι μέσα άπ' τα μεγάλα τούνελ και στις πανύψηλες γέφυρες συνεχώς με 160 και είχα την άίσθηση πως πετούσα. Κατά τις 1.30 μία ταμπέλα στα δεξιά μου, έγραφε Φλωρεντία χιλ. 2. Στην πρώτη έξοδο του αυτοκινητοδρόμου έστριψα δεξιά και πήρα το δρόμο για την πόλη. Κάπου θάκαινα λάθος όμως, έκανα το δρόμο και τραγύριξα νευριασμένος για καιρά ώρα. Όταν τα κατάφερα να ξεμυλέξω είχα

▶ χάσει τη διάθεσή μου κι' αποφάσισα να μη ταξιδέψω άλλο το '55ο απόγευμα.

Την επομένη το πρωί ξύπνησα νωρίς κι έρχομαι να ετοιμάσω τα πράγματά μου για να πάω το δρόμο προς τη Τζένοβα. Κάποια στιγμή άνοιξα το παράθυρο του δωματίου μου κι' έβρινα άφωνος. Βραστή! Δυνατή βροχή. Τηλεφώνησα στη Μετεωρολογική Υπηρεσία όπου με πληροφορήσαν ότι ο καιρός προς ανατολάς ήταν κλειστός. 'Η κατάσταση παρέμεινε ή αυτή για τις επόμενες δύο μέρες και τελικά την ταίτη μέρα το απόγευμα ή ούρανος άνοιξε να καθαρίσει και κατά τις 5.30 ξεκινάω για Τζένοβα.

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ — ΤΖΕΝΟΒΑ
χλμ. 280
αναχώρηση 17.30'
όφειξη 20.30'
μ.ω.τ. χλμ. 90,3

'Η 'Αυτοστράτια στο σημείο αυτό ονομάζεται 'Ασπρέλια και μπορώ να ορίσω μόλις μονάχα ότι

βρίσκομαι 1.100 χιλ. πίσω. Θά πρέπει να τα καλύψω γιατί ο χρόνος αρχίζει να με αφήγγει και είναι άγνωστο τί θα συναντήσω αργότερα

ΤΖΕΝΟΒΑ — ΜΑΣΣΑΛΙΑ
— ΛΥΩΝ χλμ. 650
αναχώρηση 8.00
όφειξη 22.00
μ.ω.τ. χλμ. 46

Κάθομαι κουρασμένος και ταλαιπωρημένος στο δωμάτιό μου σ' ένα ξενοδοχείο στη Λυών και σκέφτομαι τη μέρα που πέρασε.

Στις 8 το πρωί ξεκίνησα απ' τη Τζένοβα και ο καιρός, μπορεί να πω, ότι ήταν τέλειος. 'Η Ιταλική άουστράτια συνεχιζόταν μέσα από τούνελ κοντά στη θάλασσα έως την Μπεντόν στη Ιταλία - γαλλικά σύνορα. Περνούσα κοντά από σημεία που ήθελα πάρα πολύ να δω αλλά όμως είπα και πάλι πάνω έγραφε να καλύψω πολλά χιλιόμετρα. 'Ετσι άφησα πίσω μου το Σάν Ρέμο, το μπικνέιτο του Μονακό, την Νίκαια και σταμάτησα

γρήγορα στις εύθειες, αλλά όταν πέφταμε σε στροφές των περμένα και στις θεβαίνω βι δεν ήταν καθόλου κακός οδηγός. 'Εξω απ' τη Μασσαλία ο δρόμος μας κίριζε. Σταματήσαμε σ' ένα έπιτατόριο για φαγητό.

Φάγαμε και πήραμε τον καφέ μας κουβεντιάζοντας, γιατί άλλο;! 'Ο φίλος μου ήταν φανατικός με τις μοτοσυκλέτες. 'Ηταν 34 χρονών και έκανε 3—4000 χιλ. την εβδομάδα για δουλειές του πάντα με

μοτοσυκλέττα. Το έκανε εντόπιση ή συμπεριφορά της Τορνάντο και μούκανε συνεχώς ερωτήσεις. Το άπαντοσα και συγκρόνωσ σισθανόμουν και λιγάκι ύπερήφανος. Κολακευμένος θάλεγα. Τον χαρέτησα και μετά από λίγο γέμισα το ρεζερβουάρ της Τορνάντο (κουπόνια έδω δεν υπάρχουν και ή βενζίνη κοστίζει

περίπου 8 δρχ. το λίτρο) και ξεκίνησα στην γαλλική πλέον άουτοροϋτε, ή ουσία δεν συγκρίνεται με την Ιταλική από πάσης άπόψεως. Οι δέ Γάλλοι οδηγοί κρηι... 'Απ' τη Μασσαλία ξεκίνησα στις 1.30 φιλοδοξώντας να κοιμηθώ το βράδυ σ' Παρίσι. 'Ο ούρανος ήταν σκεπασμένος με σύννεφα και το κρύο έτσιουζε, ο Γάλλος είχε πει ότι

μετά τη Λυών θά πρέπει να συναντήσω βροχή. Πέρασε άλλη μιά ώρα και σταμάτησα ν' αλλάξω λάδια και να συνέλθω λιγάκι απ' το κρύο. 'Εμεινα το θεομαντικό μου όταν απ' το τζάμι του ΜΠΑΡ είδα νάρκαται με Λαθέρντα. Σταμάτησα ο άνηρωπος έξι ώπ' το ΜΠΑΡ τη μηχανή του και μπαίνοντας μέσα είδα το κράνος μου και χωρίς διαταγή ήρθε και κάθισε μαζί μου (ήμουν σίγουρος απ' τη στιγμή που τον είδα να εμφανίζεται ότι θα καθήση στο τραπέζι μου). 'Ηταν Γάλλος και πήγαινε κι' αυτός σ' Παρίσι, κάναμε μεγάλη χαρά και οι δύο που θά ταξιδεύαμε μαζί και στις 3.15 ξεκινήσαμε. 'Ο Γάλλος ήταν καλά οργανωμένος, ή μηχανή του με φέρνγκ και ο ίδιος με σιολή πέταση κ.τ.λ. Δεν είκαμε κάνει ούτε 10 χιλιόμετρα όταν ξαφνικά οι στροφές του μοτέρ μου έφτισαν τις 750.000 (!!) κι' ή μηχανή άρχισε να ρολάρη χωρίς ταχύτητα στο κηώτιο.

βρέθηκε πουθενά. Καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ή μόνη λύση ήταν να φύγει ο φίλος μου και να είδοποίηση την όδική βοήθεια να μεταφέρουμε τη μηχανή στο πλησιέστερο κωριά. Δεν έξιρα πούσ έμεινα στο δρόμο περιμένοντας. 'Ηταν πιά σκοτάδι, φιλόθερε κι' ήμουν τελείως παγωμένος όταν έφτασε το σκεπτικό φορηγάκι. (Αισθάνθηκα σαν ναυαγός που άντικρούζει πλοίο). Με πήγαν στο Μοντελιμάρ 8 χιλμ. απ' το σημείο που με πήραν, σ' ένα συνεργείο μοτοσυκλετών, και ζήτησαν 151 γαλ. φράγκα που μετροφράζεται σε 8ρχ. 980!! Μή μπορώντας να κάνω τίποτε (ήταν ή «ΕΑΠΙΑ» της Γαλλίας) τους πλήρωσα. Το συζήτησα με τον μηχανικό του συνεργείου όταν έφυγαν και μου άπάντησε πολύ φουρικά πως τόσο κοστίζουν αυτά τα πράγματα. Τόσο και περισσότερο κοστίζει και μιά άλυσίδα σ'όν τόσο αυτό, για την άκρίβεια 194 γαλ φράγκα

είναι πεδινή με μεγάλες εύθειες. 'Όταν έφωγα απ' τη Φλωρεντία στις 5.30 ήταν ακο ενιά και περιοριστικά σε άδηγηρη χωρίς εικόνας. 'Η Τορνάντο συνέχιζε να ηγαίνη πολύ καλά και κάτι μου λέει ότι κάτι ήξερε ο μηχανικός της άνωροσωπείας στην 'Αθήνα, ο Μαστρο - Μιχάλης, όταν είπε ότι θά φτάσω στο Λουβίνο κι ή μηχανή ούτε θά φταρτισή. 'Επιτα το βράδυ σ' τη Τζένοβα (που είναι πολύ πιο ώρσια απ' ότι φανταζόμουν) άρχηκα μιά πανσάν να περάσω τη νύχτα μου και το πρωί ξεκινούσα άποφασισμένος να φτάσω χωρίς τίποσ όσο το δυνατόν μακρότερα. Σύμφωνα με το άσκηκό μου πλάνο, θάηρεπε να βρισκόμια στο Παρίσι, αλλά με την άναπάντεχη παρουσίαση της 750 και την καθυστέρηση λόγω καιρού σ' τη Φλωρεντία

για λίγο στις Κάννες ήμια καφέ, έκανα μιά θόλια με τα πόδια να ξεκουδιάσω και ξεκίνησα. Βγαίνοντας απ' την πόλη, σ' ένα πρατήριο βενζίνης, συνάντησα ένα Γάλλο με μιά Χόντα 750 που πήγαινε στο Μανπελιέ και συνεχίσαμε μαζί ως τη Μασσαλία. Νομίζω ότι να ταξιδεύη κανείς με μοτοσυκλέττα είναι κάτι το καταπληκτικό, το να ταξιδεύουν όμως δύο μοτοσυκλέτες μαζί είναι άλλο πράγμα!! Είναι μοναδικό. 'Η διαδρομή Κάννες — Μασσαλία δεν είναι αυτοκινητόδρομος, είναι όμως πολύ καλός δρόμος. 'Ο Γάλλος έκανε το κομμάτι σ' από μία φορά την εβδομάδα για δουλειές του και ήξερε πολύ καλά τη διαδρομή. Βάληθηκα λοιπόν να ηγαίνω πίσω του συνεχώς. 'Η Χόντα του ήταν πιο

Προσέβησα, χωρίς άποτέλεσμα, να βάλω κάποια ταχύτητα. Στο μεταξό, ο Γάλλος είχε σταματήσει στην άκρη του δρόμου βλέποντάς με να κάνω ταχύτητα. Φθάνοντας δίπλα του κατέβηκα και σήκωσα τη μηχανή στο σ'άντ. Με δυο λόγια του έλάγησα τί συμβαίνει και φαουλεύσαμε κι' οι δυο να θρούμε την αίτια όταν το μάτι μου έπεσε στην πίσω ρόδα και... άλυσίδα δεν ύπηρχε! Θά πρέπει να ηγαίνουμε τουλάχιστον με 150 διαν έπασσε ή άλυσίδα και φαντασθήτε τί θά γινόταν εάν ήμπελα στο γρανάτζι. Πήραμε τον δρόμο με τα πόδια προς τα μέσα φέκνοντας. Θά είχε περάσει 1 ώρα περίπου όταν άπελοισμένοι γυρίσαμε στο σημείο που ήταν παρκαρισμένες οι μηχανές. 'Η άλυσίδα δεν

8ρχ. 1.280 χωρίς τα εργατικά. Αύτα για δσους πατεύουν ότι μόνον στην 'Ελλάδα συμβαίνουν άνάποδα. Συνέχισα το δρόμο μου έχοντας πληρώσει 2.500 για μιά άλυσίδα και το βράδυ κατά τις 10 έφτασα σ' τη Λυών. Βρήκα δωμάτιο (24 γαλ. φράγκα, 8ρχ 156) σ' ένα άπερίγραπτο ξενοδοχείο που γύρω απ' το κρεβάτι μου δεν ύπηρχε κώρος ούτε για τις άποσκευές μου και κοιμήθηκα με τον σάκκο μου άγκυλιά. Ξύπνησα το πρωί στις 7. 'Η πόλη ήταν σκεπασμένη από ομίκλη. 'Εκανα μιά θόλια με τη μηχανή σ' όδες δρόμους και άνεκάλυφα ότι ή Λυών είναι μιά ώρσια πόλη. Κάθησα σ' ένα μαγαζι να πάρω προνό και σκεπτόμουν τη κθεωνή ήμερα. Κατά τις 8 οι άνθρωποι άρχισαν να γερμίζουν τους δρόμους και ή ▶

▶ πόλη σιγά-σιγά ζωντάνευε. Με εκπληξη διαπίστωσα ότι οι νεαροί κάτοικοι της Λυών είναι φανατικοί άπαθοί της μοτοσυκλέτας (μπορώ να πω περισσότερο απ' τους Ιταλούς) και ή εικόνα πάντοτε κλιπ-βιν, κτλ. Τριγύρω λίγο ακόμη και κατά τις 12 ήμουν έτοιμος για αναχώρηση.

ΛΥΩΝ - ΠΑΡΙΣΙ χλμ. 480
 αναχώρηση 12.00
 άφιξη 16.00
 μ.ω.τ. χλμ. 120

"Ένας περίεργος ήλιος με άκτινες χωρίς θερμότητα είχε πάρει τη θέση της ομίχλης

τύρα, και το κρύο ήταν δυνατό. Φόρεσα ότι μπορούσα και ξεκίνησα. Κάπου είδα ανθρώπους να στρίβουν με τ' αυτοκίνητά τους προς την κατεύθυνση που έδειχνε μια πινακίδα με την ένδειξη: Πίστα σιέ χιλ. 3 και κατάλαβα. Ήσουν πολύ κοντά σε κιάνια. Βγήκα στον αυτοκινητόδρομο και πήρα το δρόμο προς Παρίσι. Σταματούσα κατά διαστήματα για βενζίνη ή καφέ κι' έβλεπα τα ρουθούνια των ανθρώπων ν' άχνίζουν στην παγωμένη άτμόσφαιρα. Με καταύσαν περίεργα και προσπαθούσα, απ' την πινακίδα της μηχανής να μαντέψουν από πού

έρχόμουν. Οι πιο περίεργα μου έπιαναν την κουβέντα και ρετούσαν διάφορα. "Όταν άκουγαν ότι έρχομαι απ' την Ελλάδα και πηγαίνω στην Άγγλία, το μάτι τους ξαίρανε μια έκφραση τρελλή κι' εγώ το διασκέδαζα. Το μοτέρ της Μπενέλλι είναι στρωμένο τελείως πλέον και μπορώ να το δουλεύω όπως θέλω. 'Ο δρόμος, στο κομμάτι αυτό, μπορώ να πω ότι είναι ό τέλειος για μοτοσυκλέττα. Δεν είναι οι άτέλειες εύθειες που κουράζουν, ούτε οι κλειστές στροφές. Ταξιδεύεις κάνοντας ελαφρά σλόλορ με πέμπτη και καμιά φορά

χρειόζεσαι και την τέταρτη για να έπιταχύνεις μετά από μια πιο κλειστή στροφή. "Αν δεν ήταν το διαβολομένο κρύο μπορώ να πω ότι ήταν το καλύτερο μέτροι σιγής μέρος της διαδρομής. "Η Μπενέλλι με την «πέμπτη» και 7000 σ.δ.λ. μου έβασε ένδειξη στο κοντέρ 190 χιλ. και έκω την έντύπωση ότι πήγαινε κι' άλλα. Έκείνο που μου έκανε έντύπωση όμως ήταν η συμπεριφορά της μηχανής στα 190. Πήγαινε σαν θέλες χωρίς φλοιδώματα, χωρίς το παραμικρό. Οι έπιταχύνσεις της μηχανής είναι επίσης πάρα πολύ καλές, λαμβανόμενου ύψ' όψη ότι δεν είναι δίχρονη. "Ανοίγοντας το γκάσι, αισθάνεσαι ένα κέρμα να σε τραβή μπροστά και πάλι χωρίς εκπλήξεις (σπρώματα μπροστινού τροχού κτλ.) Έδω δοκίμασα και τα φρένα σε σκληρή χρήση. Φρενάροντας δυνατά από ψηλές ταχύτητες, οι μπροστινές μπουκάλες (Μαρζόκι) και τα άμνησιέρ πίσω (Σερμάνι) κρατούν τη μηχανή σε θαυμάσια ίσορροσία. Οι δέ σιγόνες, 4 έμφοδες και 2 πίσω, άριζόμενες (Φοντάνα) έπιθραβύνουν θετικά και γρήγορα και σε κάνουν να σκέπτεσαι τί χρειάζεται το δισκόφρενο; Συνέκισα το δρόμου μου προς το Παρίσι έπισκευάζοντας το τοπίο που άφηνα πίσω μου όταν, απ' την αντίθετη κατεύθυνση, άρχιουν νάκωνται διάφορες μοτοσυκλέτες που μου άναβόσθησαν τα φώτα ή χτυπούσαν τα κλάζαν σε χαιρετισμό. "Ήταν τόσο πολλές που πίστεια ότι κάποιος άγώνας γινόταν κάπου κοντά στα οίγους. "Η παρέλαση συνεχίζόταν όταν στο δεξι το δρόμου είδα μία σταματημένη με ένα νεαρό και την κοπέλλα του. Σταμάτησα κι' εγώ και όότησα τί συμβαίνει; Χαμογελώντας μου είπαν ότι τίποτα δέ συμβαίνει, όπλωσ στο Παρίσι κυκλοφορούν πολλές κιαόδες μοτοσυκλέτες. Ράπτησα άν ήζεραν κάποια διεύθυνση που ζητούσα κι' έτυχε να πηγαίνουν προς την ίδια κατεύθυνση. Ξεκίνησαμε μαζί άκολουθώντας ένα περιφερειακό δρόμο (όπάρκει κι' έδω ή ελόγημένη αυτή εύκολία). "Ο νεαρός με την κοπέλλα του πήγαινε φρεσά γρήγορα και τους άκολουθούσα με την ψυχή στο στόμα. Μήκαμε στο Παρίσι και με τη βούθειά τους είχα κερδίσει τουλάχιστο μία ώρα περιπλάνηση. Το Παρίσι είναι άτέλειωτο, τους

► ευχαρίστησα και χωρίσαμε. Την επομένη ξυμναστώσα από Παρίσι και θυμήθηκα τα λόγια του νεαρού που γνώρισα μπαίνοντας στην πόλη. Στο Παρίσι κυκλοφορούν πολλές χιλιάδες μοτοσυκλέτες, οι περισσότερες από κάθε πόλη της Ευρώπης και σκεφθήτε ότι τώρα είναι χειμώνας! Το καλοκαίρι τι να γίνεται; Σε μια στιγμή, καθώς τριγύριζα στους δρόμους, σ' ένα στενό έξω απ' το κτίριο της Σχολής Γεωπόνων είδα δεκάδες μηχανές παρκαρισμένες και σκέφθηκα τι θα γινόταν έξω απ' το κτίριο της Σχολής Μπραγκιάν!

Η υπέροχη ημέρα πέρασε γρήγορα. Είχα μερικώς δουλειές, τράπεζα, ταχυδρομείο κλπ., και οι απαιτήσεις είναι μεγάλες. Δεν στάθηκα στιγμή ούτε για φαγητό. Παρά μόνο το βράδυ. Μετά το φαγητό πήγα σ' ένα ζαχαροπλαστείο, που το πρωί είχα προσέξει ότι είναι στέκι μοτοσυκλετών και άνακατέυτηκα μαζί τους. Αισθανόμουν περίεργα.

Καθόμουν σ' ένα τραπέζι με πολλούς άλλους, που μια ώρα πριν δεν είχα ξαναδεί και με θεωρούσαν φίλο τους μόνο και μόνο επειδή μπαίνοντας στο ζαχαροπλαστείο βαστούσα στο χέρι μου ένα κράνος μοτοσυκλέτας! Έχω πάει στο παρελθόν ξανά στο Παρίσι 2—3 φορές και δεν βρήκα άνθρωπο να μιλήσω. Είναι βλέπετε τόσο εκατομμύρια που κάνουν και οι Γάλλοι είναι λιγάκι δύσκολοι. Το πρωί της επομένης φόρτωσα ξανά την Μπενέλλι με τα μηχανάκια μου και ξεκίνησα για τη Μπουλόν που θα περνούσα τη Μάγχε στο Ντόβερ.

ΠΑΡΙΣΙ—ΜΠΟΥΛΟΝ

χλμ.	348
άναχώρηση	10.00
αφιξη	16.00
μ.μ.τ.	χλμ. 58

Στο κομμάτι αυτό ο δρόμος είναι έξοχος και συχνά περνάει μέσα από μικρές πόλεις και χωριά. Εκκίνησα στις 10 από το Παρίσι. Οδηγούσα την Τορνάντο στη γαλλική άραχια και δεν μπορούσα να κοιτάσω τις εικόνες που έβγαιναν πίσω μου. Όλη η διαδρομή απ' την άρχη του ταξιδιού μου ήταν καταπληκτική, αλλά οδηγώντας στους αυτοκινητοδρόμους έκανε πάρα πολύ. Έκοιμη και στην Ελλάδα δημοφιδές αλλά πιστέψτε με, η φύση στο μέρος που πέρασα είναι άλλο πράγμα. Φυσικά, ταξιδεύοντας με μοτοσυκλέτα, είναι ακόμη

καλύτερα. Είναι οι μυρωδιές απ' τη βλάστηση, που άργιάζει, απ' τα ζώα που βασκάνε κατά χιλιάδες δεξιά κι αριστερά απ' το δρόμο, κι' είναι τα χρώματα.

Συνέχεια να στραβιλίζωμαι με την Τορνάντο σ' έρημα στενά δρομάκια που περνούσαν μέσα από άφιδες που σκριαζίζαν τα δέντρα, μέσα από ψηλά καρτάμα, από αβάνια βράχια κι' από χωριά. Χωριά που έβρισχον να μην είναι άληθινα. Αισθανόμουν μια ένακή που οι εξατμίσεις μου τάρραζαν τη γαλήνη τους. Παρουσιάζονταν άνασπίντεκα μπρός μου, λες κι' ήταν ξεκαομένα, μακριά απ' τον πολιτισμό.

Το μεσημέρι σταμάτησα να φώω σ' ένα κάνη, μέσα σ' ένα δάσος που τα δέντρα του τάβλεπα για πρώτη φορά.

Ήταν ψηλόωωμα και φαινονταν γέφυρα με ένα παχό καλί από κίτρινα φύλλα να σκεπαζή τη γη που είχε χρώμα καφέ σκούρο. Ο άνθρακος στο κάνη δεν τείρισε με την εικόνα. Ήταν νέος και άρκετο καλλεργημένος. Έφερε στο τραπέζι μου ένα κομμάτι κρέας στα κάρβουνα ψημένο, τυρί και κόκκινο κρασί που μόνο ή Γαλλία έχει. Έφαγα όπω δεν έχω φάει για πολύ καιρό και σέ λίγο, άνεθαίνοντας στην Τορνάντο, πήρα το δρόμο για τα βόρεια.

Βρισκόμουν στη μέση περίου της διαδρομής όταν ο καιρός άλλαξε έντελως ξαφνικά. Πυκνή άμικλη σκέπασε τα πάντα κι' άρχισε να φιλοδρέχη. Σταμάτησα κάπου να φορέσω μια φόρμα αδιάβροχη και συνέκισα. Το θέμα βροχή έχει πάψει να μ' έπηρεάζει από σιλλοσθού με την άμικλη δεν μπορεί κανείς να την άγναθού. Το Χόβερ - Κράφτ ξεκινούσε απ' τη Μπουλόν στις 5.30 και ή ώρα ήταν 2. Έχοντας άρκετο χρόνο στη διάθεση μου συνέκισα πηγαίνοντας πιο σιγά. Μια άρεμία έπακρατούσε γύρω μου. Έβλεπα τις σκιές απ' τις άνελάδες καμένες μέσα στην άμικλη, ακούνητες έμοιαζαν πέτρινες.

Αισθανόμουν μια παράξενη μοναξιά που την έβγαζε που και που ή παρουσία ενός αυτοκινήτου που περνούσε και χάνονταν γρήγορα στην περιωραμένη άραπάτητα με τους καθαριστήρες του να δουλεύουν και τα φώτα στη μικρή σκάλα.

Έβρισκα στη Μπουλόν στις 4 το άπόγευμα, έβγαλα εισιτήριο (47 γαλ. φράγκα ένοδάτης και 45 γαλ. φράγκ. μοτοσυκλέτα) και κάθησα στην αβουσα άναμονής να πιω καφέ. Τα

δρομολόγια είχαν σταματήσει λόγω άμικλης και τελικά ξεκίνησθω για το Ντόβερ στις 7. Πρώτη φορά ταξίδεψα με Χόβερ - Κράφτ και το βρήκα θαυράσια. Καλόσπει τη διαδρομή σέ 35' (το πλοίο κάνει 90') χωρίς κουνήματα κλπ. Το έσωτερικό θυμίζει άεραιπλάνα με καθίσματα τύπου ποόλμπν και το εισιτήριο κοστίζει δυο άκριθώς και το πλοίο.

Φτάσαμε στο Ντόβερ στις 7.35. Πέρασα απ' τον έλεγχο διαβατηρίων και θγαίνοντας απ' το ντόκ έκανα μια θόλτα στη μικρή πόλη για να θρω κάπου να περάσω τη νύχτα μου. Στην Άγγλία ο κόσμος πηγαίνει στο δρόμο... άνάποδα και στρίβοντας απ' τον ένα δρόμο στον άλλο, βρέθηκα μόνη με μόρη άρκετες φορές με διάφορα τρακοφόρα. Νομίζω ότι είναι έξαιρετικά άπακίνδυνο μέχρι να συνθισθώ κανείς.

Έφαγα σ' ένα μικρό ρεστωράν και πήγα νωρίς για ύπνο. Ξύπνησα νωρίς και έκανε τόσο κρύο που ή άνάσα μου άκνιζε μέσα στο δωμάτιό μου. Έτοίμωσα τα πράγματά μου και στις 10 ξεκινούσα.

ΝΤΟΒΕΡ—ΛΟΝΔΙΝΟ

χλμ.	150
άναχώρηση	10.00
αφιξη	12.30
μ.μ.τ.	χλμ. 60

Ο καιρός ήταν περίεργος. Ο ούρανός ήταν χωρίς σύννεφα, ο ήλιος έδινε ένα κρώμα παράξενο στο τοπίο και το κρύο ήταν δυνατό, πολύ δυνατό. Ο δρόμος για το Λονδίνο περνάει συνεχώς μέσα από μικρά χωριά σ' ένα κομμάτι είναι Μότορ-Γουάι που γρήγορα τελειώνει, για να συνεχισθί έξοχως. Σ' όλη τη διαδρομή ο καιρός ήταν απεργός αλλά πλάγιοι παγώνιμοι άνεμοι έπνεαν τόσο δυνατά που δύσκολα κρατούσα τη μηχανή στο δρόμο. Όπω έγραψα και πιο πάνω ή Γαλλία έχει έξαιρετικά άραία τοπία, στην Άγγλία όμως ύπάρχει κάτι άλλο, που δεν μπορώ να προσδιορίσω. Ίσως ή ύγρασία δίνει άλλο τόνο στα χρώματα, χρώματα που είναι μάλλον άβόνατα να συνανθής κανείς στην Ελλάδα. Οδηγώντας πολλές φορές ξαφνιαζόμουν από ένα τεράσιο πέτρινο κάστρο που ξεσούτρωσε μπρός μου και έφερε στη φαντασία μου ίσπότες, λομπρούς βασιλιάδες κι' άρχοντες Τα άγγλικά χωριά επίσης, είναι μοναδικά, είναι τόσο άνεπηρέαστα απ' το χρόνο που νομίζεις ότι βρόκκασα στην έποχή του Άντερσεν ή σέ

οαινικό του Παλάνκα!! Συνεχίζοντας, ταμπέλες σ' άριστερά του δρόμου έδειχναν ότι το ταξίδι μου τελειώνει. Ένα παράξενο συναισθήμα με κυριέφω. Στις 12.30 το μεσημέρι, ήμερα Σάββατο, άκριθώς 18 ήμερες απ' την ήμερα που άφησα την Άθήνα, έπιαινα στο Λονδίνο. Στις μέρες που πέρασαν διάσκιου με την Τορνάντο (που στο μεταξύ έχει γίνει πολύ φίλη μου) όλη την Ευρώπη απ' την Άνατολή έως τη Δύση καλόπντας συνολικάς 4.500 χιλιόμετρα.

Φεύγοντας απ' την Άθήνα στο τέλος του Οκτώβρη, πολλοί έβαν ότι ήταν τρέλλα αυτή την έποχή με μοτοσυκλέτα και το χαρακτήριζαν Δον - Κικωτισμό και είχαν εν μέρες όκιο. Ποτέ δεν θα ξεκάσω τη βροχή απ' το Μπριντζι στη Νάπολι χωρίς αδιάβροχα ρούχα, τις άρες που περιέμενα σέ δρόμο μέσ' το κρού το φορηγάκι να με συμυλακήθω όταν έβιασε ή αλουίθα μου απ' τη Μασσαλία στη Λυών, την όμικλη στη Βόρειο Ίταλία και κοντά στη Μπουλόν, το φοβερό κρού στην Άγγλία, όλα αυτά που έκαναν την ιστορία τόσο άραία. Και απ' την άλλη μεριά τους ανθρώπους και τα πράγματα που γνώρισα μέσα σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα γύρω από ένα θέμα που άγναπά. Πόσες φορές, οδηγώντας την Τορνάντο μέσα σέ εικόνες φαντασικές, δεν σκέφτηκα πόσα λίγα θα περνούσα να σες μεταφέρω στο καρτί. Πόσες φορές δεν σκέφτηκα να μπορούσα ναχα προσμαρομένη σέ κράνος μου μια κινηματογραφική μηχανή που πάλι δεν θδαν άρκετη...

Η Τορνάντο δοκιμάστηκε σκληρά και πήρε άμματα. Το μοτέρ ούτε φταρνίστηκε, όπω είχε πει ο Μαστρο - Μιχάλης στην Άθήνα και πάντα ήταν έτοιμο να κινή το κάρι μου και να εκπληρώσει τις άπερβολικές θέλενα άπαθήσεις μου, όκι από το ένα φανόρι σ' άλλο... αλλά από την Άθήνα στο Λονδίνο... Δεν ξέρω τι άλλο χρειάζεται για να χαρακτήρισομε μια μοτοσυκλέτα πολύ καλή. Τελειώνοντας, έδω πληροφοριό έκείνους που με έβαν δόν - Κικωτή ότι έβω από το ξενοδοχείο μου σέ Λονδίνο όταν σήκωσα τη μηχανή στο στανό και τελείωσα το ταξίδι, ήρουν έτοιμο να το ξενακόνω από την άρχη και με περισσότερη καρά γιατί... Τώρα ξέρω!

Δ. ΚΟΥΡΟΥΝΗΣ